

Catre,

Ministrul Justitiei
Doamna Raluca Alexandra PRUNA

Directorul General ANP
Domnul comisar sef de penitenciare Marius VULPE

Stimata doamna ministru
Stimate domnule director general

Petițiile prea lungi plictisesc iar revenirile sau urmarile deja irita. Insa, din punct de vedere salarial, traversam o perioada care mai are putin sa devina deceniu si poate fi sintetizata prin formula abstracta: *„legea-cadru privind salarizarea bugetarilor este suspendata partial si tranzitoriu prin acte normative anuale care induc ultraactivitatea legislatiei salariale anterioare”.*

Delegatiile straine nu inteleg contextul sintetizat mai sus, nici cu cea mai buna traducere, atunci cand incercam sa il explicam, cu ocazia unor evenimente. Multi dintre factorii de raspundere nu mai reusesc sa navigheze prin noianul de interpretari si blocaje si se pierd in supozitii sau se protejeaza prin inactiune. Prin urmare nu avem de ales. Scriem, sesizam, revenim, insistam si la nevoie protestam. Asa cum am facut si cu divergenta pe tema „salariului de merit” recent incheiata cu o opinie favorabila a MMFPS (diametral opusa opiniei initiale) la capatul a 50 de mitinguri organizate de syndicatele din penitenciare.

Nu ne dorim proteste si nici divergente. Ne dorim nimic mai putin decat aplicarea legii iar in caz de pareri contrare ne dorim dialog si dezbatare. In lipsa dialogului se naste automat conflictul. In ultimul an de zile, in relatia cu MJ/ANP am sesizat mai multe aspecte in plan salarial, care tin de interpretarea unor prevederi in vigoare in interiorul cadrului juridic care reglementeaza salarizarea. Am propus administratiei un minim de proactivitate, prin formarea unui grup de lucru care sa ia in studiu, imediat dupa adoptare, noile texte in materie salariala, eliminandu-se strategia de reactie strict la stimuli sindicali sau la recomandari din exteriorul institutiei.

De o perioada prea mare de timp ANP s-a obisnuit sa astepte cu un calm tactic, ca mai intai celelalte institutii sa se miste, astfel incat inainte de orice decizie, sa aiba de unde sa ceara puncte de vedere care sa limiteze marja de responsabilitate in caz de eroare. Calmul ANP exaspereaza in sa salariatii reprezentati prin noi, prin syndicate. Suprinzator mai presus de toate este ca MJ subordoneaza ANP desi sistemul penitenciar face parte din perspectiva salariala dintr-o alta familie ocupationala decat justitia, in sa ministerul evita sa se pronunte in probleme de interpretare juridica care tin de sistemul penitenciar, un sistem care pare util doar cand este nevoie de posturi pentru aparatul propriu al ministerului sau de fonduri necheltuite de un ordonator secundar fara reactii.

MJ desi ar fi garantul unor interpretari juridice corecte, alege sa nu raspunda, nici macar la petitiile syndicale. Primim raspunsuri in termen, de la alte ministere, in sa nu avem niciun feedback de la MJ in ultimul an de zile! Mai ales in relatia cu ANP marturisim ca unei asteptari buimace sau unei tergiversari tactice, preferam un refuz ferm si argumentat. Macar am sti cum stam. Am putea avansa pe linie procedurala sau syndicala, la nevoie. Am avea o stare normala de fapt. Chiar daca divergenta.

Ne simtim nevoiti sa facem aceasta introducere de tipul unei scrisori deschise tocmai din intentia de a transmite exact starea de spirit pe care relatia actuala de parteneriat social syndicate-ANP/MJ ne-o transmite noua, ca lideri

sindicali. In cele ce urmeaza vom incerca cat mai sistematizat cu putinta sa reluam principalele teze rezolvate in relatia cu ANP/MJ dar in special problema aflata inca in divergenta, care in lipsa unui raspuns din partea ordonatorului principal, risca sa se transforme rapid intr-un conflict major. Reluarea pe scurt a situatiilor anterioare are relevanta din perspectiva demonstrarii existentei unui stereotip deja consacrat din punct de vedere al reactiei MJ/ANP la situatii divergente, stereotip care trebuie eliminat.

Inainte insa de a aborda problema aflata inca in divergenta, apreciem ca este relevant, pentru o gestionare corecta a relatiei cu sindicatele, sa reamintim succint doua dintre divergentele de tip salarial, incheiate recent, exact in modul in care sindicatele au cerut initial, dar numai dupa exacerbarea unor tensiuni absolut evitabile. Apreciem acest detaliu ca semnificativ pentru ca la acest moment ne aflam in pragul unor situatii similare in care sindicatele semnalez anumite situatii si cer o anumita abordare iar din partea ANP/MJ fie nu se asuma raspunsuri, fie acestea sunt elaborate fara aprofundarea legislatiei si in absenta sau ignorarea dialogului. Si mai relevanta poate, in situatiile (rezolvate) prezentate mai jos, este schimbarea radicala de pozitie a unor institutii (ANP si MMFPSPV, intrucat de la MJ nu s-a primit o opinie), asumata in scris, pe parcursul unor divergente scapate de sub control.

Prima situatie (rezolvata) a fost semnalata de SNLP pe 26.08.2015 printr-o solicitare de clarificare a temeiului unei adrese trimisa de ANP in teritoriu prin care unitatile subordonate erau instructate in mod gresit cu privire la modul in care trebuie calculate contributiile pentru majorarea de 75% acordata in baza legislatiei salariale tranzitorii. Despre situatie SNLP a aflat indirect intrucat se evita discutiile cu sindicatele pe astfel de teme si chiar informarea cu privire la adresele trimise in unitati, adrese care produc efecte in plan salarial si cu privire la care sindicatele ar trebui sa aiba posibilitatea de a face observatii, iar acest lucru a fost solicitat de noi, expres, in repetate randuri.

Situatia de mai sus a fost solutionata cu greu si exact in sensul indicat de SNLP dupa un schimb lung de adrese, dublat de intalniri, articole postate pe pagina organizatiei si alte demersuri. Deosebit de relevante sunt raspunsurile negative livrate de ANP intr-o nota agresiva, la sesizarile sindicale, precum si termenele in care acestea au fost transmise. Pentru ca, in final, cand ANP a fost nevoit sa accepte ca semnalarea noastra este corecta si rezonabila, sa evite o revenire la raspunsurile negative si astfel o ameliorare a relatiilor cu partenerii sociali si sa se transmita doar catre unitati o actualizare a instructiunilor ca si cum constatarea a fost facuta chiar de ANP (mai jos, cu link-uri active atasate adreselor)!

1. Solicitare SNLP justificare calcul CAS majorare 75%	26.08.2015
2. Raspuns ANP negativ	24.09.2016
3. Reclamatie SNLP depasire termen raspuns	24.09.2016
4. Raspuns ANP la reclamatia SNLP	22.10.2015
5. Solicitare SNLP - recalculare majorari (75%, 50%, 100 lei)	24.19.2015
6. Raspuns ANP	13.10.2015
7. Instructiuni ANP transmise in unitati - recalculare majorari	28.10.2015

A doua situatie (rezolvata) a fost chiar divergenta cu salariul de merit care s-a incheiat recent pe fond de proteste sindicale. Am explicat inca din faza elaborarii actului normativ, initiatorului OUG 20/2016, respectiv ministrului muncii, ca textul asa cum este el prevazut in proiect, daca va fi adoptat, va produce efecte si in sistemul penitenciar. Am oferit toate argumentele juridice pentru afirmatia noastra asa cum am facut si ulterior adoptarii in vederea punerii in aplicare. Ne-am intalnit cu specialistii din MJ si am pus la dispozitie motivatii. In esenta, divergenta a fost generata de o simpla opinie redactata de MMFPSPV prin care se arata ca personalul din penitenciare nu trebuie sa primeasca acel drept.

1. Opinie negativa MMFPSPV - salariul de merit pentru penitenciare	22.08.2016
2. Solicitare catre MJ/ANP - aplicare OUG 20/2016	30.06.2016
3. Solicitare catre ANP - deschidere credite bugetare*	01.09.2016
4. Revenire la solicitare catre ANP - deschidere credite bugetare	20.09.2016
5. Raspuns ANP - plasare raspundere catre MJ	05.09.2016
6. Opinie pozitiva MMFPSPV - salariul de merit pentru penitenciare	13.10.2016

* Urmare precizarilor MJ din cadrul Comisiei mixte din data de 15.06.2016 conform carora daca ANP solicita in scris fondurile necesare platii salariului de merit in suma compensatorie, MJ va aloca sumele.

In contextul celor doua divergente susmentionate si tinand cont de evolutia corespondentei, a opiniilor exprimate si in general a demersurilor pana la final se observa in mod clar anumite rigiditati institutionale fara fundament juridic precum si o inconstanta inclusiv la nivel de ministere in emiterea unor puncte de vedere, in probleme

deosebit de importante. La fel se va observa si in situatiile urmatoare, ramase deschise, in legatura cu care solicitam atat ministrului justitiei cat si directorului general al ANP puncte de vedere clare pentru a ne seta corespunzator demersurile in continuare. Pentru acest moment alegem sa documentam suplimentar doar una dintre situatiile nefinalizate, cea mai importanta (mai jos).

A treia situatie (divergenta) cauzata mai mult de inactiunea ordonatorilor de credite decat prin pozitii asumate ferm, se refera la aplicarea OUG 57/2015 modificate prin OUG 20/2016 si prin OUG 43/2016, art 3¹. SNLP a solicitat la data de 01.07.2016 salarizarea personalului din sistemul administratiei penitenciare la nivelul maxim al salariului de baza (salariul functiei de baza) pentru fiecare functie, grad, vechime in functie sau specialitate, daca isi desfasoara activitatea in aceleasi conditii. In lipsa unui raspuns din partea MJ/ANP timp de aproape 5 luni (!) SNLP a revenit la solicitare adaugand noi argumente, insa a primit un raspuns de un profesionalism cel putin discutabil, doar din partea ANP, dupa derularea a doua sedinte aplicate cu factorii de raspundere la nivel de conducere ANP, in cadrul carora au fost prezentate in detaliu argumentele sindicale.

Prin urmare intelegem si acceptam ca este vorba despre un subiect sensibil pentru angajatori, avand in vedere impactul bugetar (desi bugetul nu trebuie sa stea in calea aplicarii legii) dar in mod sigur si o tema neaprofundata suficient, astfel incat am decis sa reluam argumentele noastre schematic si prin raportare la singurele contraargumente primite strict in cadrul Comisiei mixte din 15.06.2016 (singura ocazie in care MJ s-a exprimat in speta de fata, la modul semiformal), precum si prin raspunsul ANP susmentionat sau a documentelor invocate. Insa mai intai vom prezenta stadiul corespondentei (toate documentele au inserat link activ catre materiale):

1. Solicitare aplicare OUG 20/2016	01.07.2016
2. Revenire la adresa nr.583/01.07.2016, plus completari si anexe	08.11.2016
• Anexa 1 - adresa SNLP catre ANP/MJ (solicitari urmare comisiei mixte din 15.06.2016)	
• Anexa 5 - adresa MM catre MApN (corespondenta SFB-SB pentru calculul contributiei)	
• Anex 2 - adresa MApN catre ANP (corespondenta SFP-SB)	
• Anexa 3 - adresa MM catre ANP (corespondenta SFP-SB) - raspuns pozitiv	
• Anexa 4 - adresa ANP catre unitati (aplicare HG 1017/2015)	
3. Raspuns ANP negativ	29.11.2016
4. Raspuns MMFPSPV negativ	18.10.2016

Luand in considerare cele doua argumente invocate in raspunsul ANP (singurul asumat pana in prezent) facem urmatoarele precizari:

1. Referitor la corespondenta dintre salariul de baza si salariul functiei de baza

Urmare dialogului purtat recent cu MMFPSPV, am luat act de interpretarea initiatorului OUG 57/2015 precum si a modificarilor/completarilor ulterioare, cu privire la aplicabilitatea normei in discutie (art 3¹ din OUG 57/2010) in sistemul penitenciar, aplicabilitate discutabila in opinia MMFPSPV, avand in vedere modul in care este formulat art 93, alin 2 din Anexa VII a Legii 284/2010 (denumit in continuare art 93).

Intelegem ca interpretarea MMFPSPV transmisa ANP prin adresa din 18.10.2016 care difera de opiniile anterioare ale institutiei pe subiectul corespondentei dintre SFB si SB, are la baza conditia pe care art. 93 susmentionat o stabileste si anume "existenta unui act normativ care stabileste drepturi banesti pentru personalul din penitenciare" conform textului integral al articolului in discutie: "drepturile bănești stabilite a fi acordate polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, prin alte acte normative, în raport cu salariul de bază (SB), se vor calcula față de salariul funcției de bază (SFB)"

Observand astfel ca, in opinia MMFPSPV, aplicarea art 3¹ din OUG 57/2010 in sistemul penitenciar nu este posibila avand in vedere inexistenta conditiei prevazute de art 93, precum si tinand cont de interpretarea pe care MMFPSPV o da articolului, facem urmatoarele precizari:

- A. Conform principiului conform caruia legea este data spre aplicarea ei si nu spre neaplicare, conditia prevazuta de art 93 trebuie ca cel putin ipotetic sa fie realizabila, or in lumina interpretarii MMFPSPV, rezulta ca o conditie sine qua non pentru a se realiza corespondenta SFB-SB ar fi emiterea (prealabila) a unui act normativ care sa stabileasca drepturi banesti pentru personalul din penitenciare in raport cu SB, altul decat actul normativ cu caracter tranzitoriu care stabileste salarizarea anuala pentru intreg personalul platit din fonduri publice incepand cu 01.01.2010. In mod evident aceasta presupusa conditie devine nerealizabila din cel putin doua motive:

- 1) Conform legislatiei-cadru privind salarizarea personalului platit din fonduri publice (legile 330/2009 si ulterior 284/2010) "drepturile banesti" ale personalului bugetar, in integralitatea sa, nu mai pot fi stabilite prin legi speciale sau prin alte acte normative decat legea-cadru, lege care abroga alte dispozitii contrare. Singurele acte normative care reglementeaza sistemul de salarizare in sectorul bugetar, implicit "drepturile banesti", sunt actele normative anuale tranzitorii prin care este suspendata (partial) aplicarea legii-cadru, or dispozitiile acestor acte normative, cat timp se refera la personalul platit din fonduri publice includ in aria implicita de aplicare si personalul din sistemul penitenciar.

In caz contrar s-ar ajunge la situatia in care legislatia speciala privind salarizarea personalului din penitenciare a fost abrogata, iar legislatia-cadru aplicabila tuturor bugetarilor nu i-ar viza si pe salariatii din penitenciare. Prin urmare, acestia fie se gasesc in absenta unor reglementari in plan salarial, fie sunt discriminati prin norme-cadru care privesc doar anumite categorii de salariatii.

- 2) Este imposibila legal, indeplinirea conditiei conform careia un act normativ atat anterior cat si ulterior datei de 01.01.2010 ar fi putut sau ar putea reglementa drepturi banesti pentru salariatii din penitenciare in raport cu salariul de baza, intrucat chiar daca ignorand impedimentul de la pct 1) de mai sus, ar fi initiat un astfel de act, acesta ar viza eventuale drepturi banesti raportate la structura salariala existenta si nu la elemente care nu exista.

Astfel, orice drept banesc ipotetic, stabilit pentru personalul din penitenciare in afara legislatiei salariale generale, daca acest demers ar fi posibil din punct de vedere legal, ar fi stabilit in raport cu structura salariului aflat in plata, respectiv prin raportare la SFB si nu la SB, intrucat, asa cum chiar MMFPSPV arata in raspunsul transmis ANP pe 18.10.2016, salariul lunar al functionarilor publici cu statut special din sistemul administratiei penitenciare este structurat pornind de la SFB si nu de la SB.

- B. In plus, apreciem ca focusarea exacerbata pe efectele pe care art 93 le genereaza in directia aplicabilitatii sau inaplicabilitatii art 3¹ din OUG 57/2010 reprezinta de fapt o tinta falsa si o deviere de la obiectivul principal pe care OUG 20/2016 si respectiv OUG 43/2016 si l-au stabilit pentru a justifica urgenta emiterii normelor de catre executivul in exercitiu, respectiv necesitatea eliminarii unor inechitati salariale din sistemul public.

Contrar acestui obiectiv care reprezinta practic spiritul normelor mentionate, interpretarea in discutie ar stabili ca inechitatile din sistemul penitenciar nu trebuie indreptate, dar pentru asta ar fi trebuit ca actul normativ sa specifice expres aceasta exceptie, inasa nu o face, intrucat ar fi fost in mod clar o discriminare. In concret, nu s-ar putea explica de ce a fost corectata situatia dezavantajata a unui salariat, de exemplu din cadrul MMFPSPV, care detine un titlu de doctor inasa nu primeste sporul specific desi ocupa o functie identica cu un alt salariat din aceeasi institutie care primeste sporul (mergem mai departe chiar decat sintagmele utilizate in norme), iar un caz similar din penitenciare nu trebuie corectat.

- C. Totodata, daca MMFPSPV ar ramane pe linia interpretarii date in prezent articolului 93, efectele la nivelul intregii familii ocupationale ar fi imposibil de gestionat intrucat prin puncte de vedere anterioare MMFPSPV a fundamentat exact pe baza art 93 necesitatea aplicarii in sistemul national de aparare a hotararilor de guvern prin care se stabileste anual SB minim brut pe tara garantat in plata, desi acesta evident ca nu este "un drept banesc stabilit a fi acordat politistilor si functionarilor cu statut special din penitenciare", impactul bugetar generat de aceste hotarari, in special la nivelul MAI si MApN fiind unul substantial.

2. Referitor la Decizia ICCJ nr 23/2016

Aceasta decizie a fost invocata de SNLP intre argumentele pe baza carora ANP ar fi trebuit sa indrepte inechitati salariale in perioada 06.04.2015-09.06.2016 respectiv intre momentul intrarii in vigoare a Legii nr. 71/2015 si cel al publicarii OUG 20/2016. Decizia Inaltei Curti urmareste clarificarea unor prevederi din OUG 83/2014 total diferite de prevederile care reglementeaza cadrul salarial din 2016 si in mod special incepand cu data de 09.06.2016. ANP a aflat despre aceasta decizie din petitia SNLP si a extras din context un amanunt utilizat total gresit doar pentru a mentine inactiunea institutiei.

Desi nu trebuie sa fie in sarcina SNLP analiza juridica a cadrului aplicabil si cu toate ca din punctul nostru de vedere situatia este deosebit de clara, raspunsul ANP pe linia caruia intelegem din date obtinute informal, ca tinde sa mearga si MJ ori chiar si MMFPSPV, speculand considerente ale ICCJ elaborate prin raportare la un cadru total diferit, suntem obligati prin raspunsul asumat de ANP sa facem o analiza teoretic inutila dar se pare ca inevitabila

pentru a reusi totusi sa intram pe fondul problemei fara sa ne blocam in presupusa inaplicabilitate in sistemul penitenciar, a prevederilor in discutie.

Decizia ICCJ nr 23/2016 ia in dezbateri asa cum indica si titlul *"pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: interpretarea art. 1 alin. (1), (2) și (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se lămurii dacă sintagma "salarizat la același nivel" din conținutul alin. (5¹) vizează ansamblul textului imediat precedent, respectiv "personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice", precum și textul "la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014" din cuprinsul alin. (1) și textul la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014" din cuprinsul alin. (2)."*

In speta, Legea nr 71/2015 a modificat OUG 83/2014 prin introducerea unui alineat nou sub forma de exceptie care priveste salarizarea personalului din anumite institutii bugetare. Prin urmare, la acest moment, nu am avea de ridicat obiectii cu privire la raspunsul ANP daca acesta ar fi vizat perioada 06.04.2015-09.06.2016. Insa SNLP a cerut aplicarea unui articol introdus in OUG 57/2015 prin OUG 20/2016, urmand completari prin OUG 43/2016. Iar cadrul care reglementeaza salarizarea in anul 2016 si in special dupa data de 09.06.2016 este complet diferit fara a se mai face exceptii in functie de tipul de institutie si/sau de finantare. Decizia ICCJ mentionata se refera in mod expres la cadrul juridic aplicabil anterior si transeaza modul in care trebuia interpretata o sintagma ("*salarizat la același nivel*") care nu se mai regaseste in legislatia actuala.

Spre deosebire de OUG 83/2014 cu modificarile ulterioare, OUG 57/2015 modificata prin OUG 20/2016 si OUG 43/2016 include prevederi mai generice care nu diferentiaza intre institutiile publice din sectorul public decat in mod expres cu privire la sistemele publice de sanatate si educatie. Astfel OUG 57/2015 prevede urmatoorii termeni:

- Personalul platit din fonduri publice – sintagma pe care Legea 284/2010 o utilizeaza sub forma *"personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului"* si care nu permite nicio excludere a unei categorii de salariatii.
- Fiecare functie – expresie definita clar prin raportare la *"funcțiile prevăzute în aceeași anexă, capitol, literă, număr și număr curent în Legea-cadru nr. 284/2010"*, fara exceptii privind anumite familii ocupationale.
- Instituție sau autoritate publică – reprezentand *"acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite"* fara exceptie. Mai mult de atat, legiuitorul precizeaza ca *"in cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate"*.

Prin comparatie cu OUG 83/2014 cu privire la care s-a pronuntat ICCJ, exceptiile din OUG 57/2015 nu exclud din aria de aplicabilitate a art 3¹ nicio categorie de personal indiferent daca finantarea este integrala sau partiala de la bugetul de stat (desi in mod neechivoc salariile din sistemul penitenciar se platesc integral din bugetul consolidat al statului), iar raportarea la Legea nr. 284/2010 se realizeaza in mod general prin utilizarea sintagmei "personal platit din fonduri publice" sau specific prin trimiterea expresa catre toate anexele legii-cadru in vigoare. Este absurd sa incercam demontarea unui argument simplist intors impotriva SNLP care l-a indicat cu aplicare stricta in anul 2015, dar este de-a dreptul grav faptul ca ANP demonstreaza clar ca nu are decat un singur demers in plan si anume utilizarea oricaror modalitati de tergiversare sau blocare a aplicarii art 3¹ din OUG 57/2016, cat mai mult timp.

Prin urmare solicitam ANP sa-si revizuiasca demersurile si pozitia si cerem MJ sa intervina in calitate de ordonator principal in sensul respectarii legii. Apreciem ca atat ministrul justitiei cat si directorul general ANP trebuie sa se asigure ca directiile de specialitate sunt in tema cu modificarile intervenite in cadrul juridic si au realizat o documentare consistenta inainte de a asuma puncte de vedere superficiale (este cazul ANP) care nu vor fi de natura decat sa genereze din nou conflicte si proteste. Este nepermis ca dupa 5 luni de zile singurul raspuns primit la doua solicitari in care au fost inserate argumente multiple si atasate corespondente inclusiv inter-institutionale, sa vizeze o lipsa de corespondenta intre SFB si SB, precum si o decizie care nu se refera la situatia in discutie.

In sprijinul reconsiderarii pozitiei ANP precum si pentru emiterea unui punct de vedere competent de catre MJ recomandam si analiza [situatiei](#) publicate pe pagina MMFPSPV care include centralizarea raspunsurilor transmise de initiator, in aplicarea OUG 57/2015. Explicatiile MMFPSPV elimina, daca era necesar, dubiile privind

aplicabilitatea diferentiata pe institutii a actului normativ mentionat. Ca si concluzie revenim la solicitarile anterioare ale SNLP cu nr 583/01.07.2016 si 645/08.11.2016 si cerem MJ/ANP salarizarea personalului din sistemul administratiei penitenciare la nivelul maxim al salariului de baza (salariul functiei de baza) pentru fiecare functie, grad, vechime in functie sau specialitate, daca isi desfasoara activitatea in aceleasi conditii, in conformitate cu prevederile OUG 57/2016 modificate prin OUG 20/2016 si OUG 43/2016.

Cu deosebita consideratie

Stefan TEOROC
Presedinte

